

Prædiken til 18. søndag efter Trinitatis

Matt. 22,34-46

Første tekstrække

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus:

Da farisæerne hørte, at Jesus havde lukket munden på saddukæerne, samlede de, og en af dem, en lovkyndig, spurgte ham for at sætte ham på prøve: »Mester, hvad er det største bud i loven?« Han sagde til ham: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind.« Det er det største og det første bud. Men der er et andet, som står lige med det: »Du skal elske din næste som dig selv.« På de to bud hviler hele loven og profeterne.« Mens farisæerne var forsamlet, spurgte Jesus dem: »Hvad mener I om Kristus? Hvis søn er han?« De svarede: »Davids.« Han sagde til dem: »Hvordan kan David så ved Ånden kalde ham herre og sige: »Herren sagde til min herre: Sæt dig ved min højre hånd, indtil jeg får lagt dine fjender under dine fødder?« Når David altså kalder ham herre, hvordan kan han så være hans søn?« Ingen kunne svare ham et ord, og fra den dag turde heller ingen længere spørge ham om noget.

Matthæusevangeliet 22,34-46

Så beder vi dig, du gode Helligånd: Kom til os og tal Guds ord, så vi omvender os – og tror. Amen.

Er der noget, du gerne vil spørge om?

Sidder du med et spørgsmål, som dit hjerte er ved at flyde over med, men som du af en eller anden grund ikke kan, ikke vil, ikke tør stille?

Selv har jeg masser af dem, den slags spørgsmål, og meget kan afholde mig fra at lade dem løbe ud over mine læbers kant. For det første usikkerheden på, hvordan jeg mon skal formulere mit spørgsmål skarpest muligt. For det andet angsten for svaret på det, det er klart. Men allermest – allermest er det frygten for at komme til at spørge dumt og med en rap replik at blive afsløret som den, der ikke véd noget. Det er kun meget lidt, der kan måle sig med dén punkterende følelse, for det er virkelig noget af det mest ydmygende overhovedet at blive udstillet som sinke. Og særligt slemt er det selvfølgelig, hvis det forgår i andre menneskers påhør.

Det er altså, med andre ord, min forfængelighed, der står i vejen for mig, og jeg har en fornemmelse af, hvad grunden til dét mon er. For det er nemlig også den – min forfængelighed – der er på spil, når jeg står på den anden side, og selv får fornøjelsen af at være ham, der afslører den anden som den, der ikke véd noget. Der kan nemlig være sådan en sær og næsten sygelig tilfredsstillelse forbundet med at sætte andre på plads og dermed bevise, at de i virkeligheden hører til hernede i de lavere luftlag sammen med alle os andre. Hvor herligt er det dog at hævde sig selv på

Udgivet af

Grundtvigsk Forum
Nr. 789, 124 årgang
Oktober 2023
ISSN 0901-2214

andres bekostning! Og særligt skønt er det selvfølgelig, hvis det foregår i andre menneskers påhør ...

Og mon ikke, det er netop dét, som de selvsikre farisæere er ude på, da én af dem – man ser det for sig, hvordan han retter ryggen, trækker i reversen, rømmer sig selvhævdende – sætter Jesus på prøve og spørger ham: ”Mester, hvad er det største bud i loven?” Men svaret falder, sikkert mod forventning, prompte: ”Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind’ og ’du skal elske din næste som dig selv. På de to bud hviler hele loven og profeterne.”

Det er det rigtige svar. Og ikke nok med, at det er så rigtigt, at ingen kan sige ham det mindste imod. Han kommer også med et spørgsmål til dem: ”Hvad mener I om Kristus, hvis søn er han?” Og de svarer, det bedste de har lært og udbryder straks: ”Davids!” Men bedst, som de tror, at alting ånder fred og ingen fare, stiller Jesus dem endnu et spørgsmål, et modspørgsmål: ”Hvordan kan David så ved Ånden kalde ham herre, og når han kalder ham herre, hvordan kan han så være hans søn?” Og ingen kan svare ham et ord, og de skråsikre er pludselig tilbage blandt dem, der har flere spørgsmål, end de har svar.

Og det kan vi selvfølgelig sagtens sidde hér og fryde os over – og nyde, at det ikke var os, det gik ud over denne gang. Men vi må ikke tage fejl. For Jesu afgørende spørgsmål til farisæerne er også rettet mod os. Og det fordrer af os, at også vi besinder os på, hvad vi tror og tænker om det guddommelige – og hvor vi mon mener, at frelsen skal komme fra?

Det kunne nemlig meget vel være et spørgsmål, som man så let kunne komme til at svare skråsikkert på. Meget tyder nemlig for tiden på, at den skal komme fra os selv – i hvert fald, hvis frelse vil sige et liv uden lidelse og uden død.

Vi véd nok bedst selv, hvordan vi hver især forestiller os, at vi bedst kan sikre os dét. Med penge, uddannelse, viden, status, hvad ved jeg. Og mange af jer har garanteret også lagt mærke til den populære sundhedsbølge – *longevity*, hedder den – der er

vældigt oppe i tiden, og som med umiddelbart enkle råd om kost, motion og livsstil tilbyder mennesker forebyggelse af en række sygdomme og dermed et langt og lidelsesfrit liv på 100, 120 eller måske 130 år. I avisen har man f.eks. kunnet læse om folk, hvor hvem jagten på et sådant liv har udviklet sig til noget, der mest af alt ligner en besættelse, og som derfor har indført strikse sengetider for sig selv; sover med tape for munden for at trække vejret korrekt i søvne; træner som sindssyge; afstår fra alkohol og tobak, og udover deres sparsomme diæt af avocado-olie og nødder sluger i omegnen af 50 piller om dagen – alt sammen for at leve så lidelsesfrit og så længe som muligt ...

Men på den anden side, så kunne spørgsmålet om, hvor frelsen mon skal komme fra, på den anden side kunne det også være ét af dem, som man var usikker ved at stille. For hvis man har en bange anelse om, at dén måde at være til stede i verden vil suge livskraften ud af én, og at det i sidste ende vel er begrænset, hvad man selv kan stille op mod lidelsen og døden og derfor – hvis ikke før, så i hvert fald til sidst! – må se sig skuffet i kampen mod dem, hvem i alverden skal så hjælpe os?

Og over for både den skråsikre og den usikre står han så: Guds og Davids Søn; alt det synlige og usynlige skaber åbenbart i et menneskeliv med alt, hvad dertil hører. Han, som forlod sin himmel for at leve med sit menneske på jorden med alt, hvad den rummer. Som ikke var for fin til at holde til blandt hverken de usikre eller de skråsikre. Som led sit menneskes lidelse og som døde sit menneskes død. Og som med sin opstandelse åbnede fremtiden for det og understregede, at hverken lidelsen eller døden skal være det *sidste*, der er at sige om et menneske.

Og når vi hører det, så kan vi jo også – om ikke andet i det små – allerede nu være til stede i verden som de frie mennesker, som vi lige fra begyndelsen er skabt til at være. Ikke som dem, der skal leve i frygt for fremtiden, men som dem, der kan både lide og dø i håb til den. Og som derfor også kan gå dén fremtid i møde og på vejen koncentrere os om alt dét, vi skal. Med blikket løftet opad mod Gud og udad mod vores næste. Men vigtigst af alt: i tillid

til, at hvad enten vi er skråsikre eller usikre eller begge dele på en gang, så er vi aldrig nogensinde overladte til os selv og hvad vi kan og vil og tør, men til den Gud, der i et navn har åbenbart hele sig selv som kærlighed og os, som dem Gud elsker. Dét er, kære menighed, hvad frelse vil sige. Og hvor skal den frelse komme fra?

Jesus Kristus er svaret!

– så er der noget, du gerne vil spørge om?

Amen.

Mikkel Tode Raahauge

Sognepræst i Skovshoved Kirke

Salmer (Den Danske Salmebog):

3: Lovsynger Herren

324: Dig rummer ej himle

293: Gud Helligånd, hvor trøstermand

–

54: Hvad mener I om Kristus

69: Du fødtes på jord

58: Jesus! Frelser og befrier

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke, Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvigskforum.dk/Søndagslæsning
– her kan du også
tilmelde dig det
elektroniske nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Vartov – Farvergade 27
1463 København K
hej@grundtvigskforum.dk